

Неділя Шестидесятидення

Станція в базиліці св. Павла за міською стіною.
пор. Пс. 43, 23–26.2

Фіолетові шати.

Introit (спів на вхід)

EXSÚRGE, quare obdórmis, Dómine?
exsúrge, et ne repéllas in finem: quare
fáciem tuam avértis, oblivísceris tribulatiónem
nostram? adhæsit in terra venter noſter:
exsúrge, Dómine, ádiuva nos, et líbera nos. *Пс.*
Deus, áuribus noſtris audívimus: patres noſtri
annuntiavérunt nobis. Glória. Deus.

Пробудися, чому спиш, Господи? Встань
і не відкинь до кінця! Чому відвертаєш
лице Твоє, забуваєш скорботу нашу? При-
никла до землі утроба наша. Воскресни, Гос-
поди, поможи нам і ізбав нас*. *Пс.* Боже, вуха-
ми нашими почули ми, і батьки наші звістили
нам. Слава... Пробудися...

Gloria in excelsis **не співається.**

Колекта

DEUS, qui cónspicis, quia ex nulla nostra
actiόne confídimus: concéde propítius;
ut, contra advérſa ómnia, Doctóris géntium
protectiόne muniámur.

Per Dominum noſtrum Iesum Chrístum,
Filium tuum: qui tecum vivit et regnat in
unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia saecula
saeculorum.

2 Кор. 11, 19 – 12, 9

Читання

FRATRES: Libénter suffértis insipiéntens:
cum sitis ipsi sapiéntes. Sustinétis enim, si
quis vos in servitútem rédigít, si quis dévorat,
si quis áccipit, si quis extóllitur, si quis in
fáciem vos cædit. Secúndum ignobilitátem
dico, quasi nos infírmi fuérimus in hac parte.
In quo quis audet, - in insipiéntia dico -
áudeo et ego: Hebraei sunt, et ego: Israélítae
sunt, et ego: Semen Abrahæ sunt, et ego:
Minístri Chrísti sunt, - ut minus sápiens dico
- plus ego: in labóribus plúrimis, in carcéribus
abundántius, in plagis supra modum, in
mórtibus fréquenter. A Iudæis quínquies
quadrágénas, una minus, accépi. Ter virgis
cæsus sum, semel lapidátus sum, ter naufrágium
feci, nocte et die in profúndo maris fui: in
itinéribus sæpe, periculis flúminum, periculis
latrónum, periculis ex género, periculis ex
géntibus, periculis in civitáte, periculis in
solitúdone, periculis in mari, periculis in falsis
frátribus: in labóre et ærúmna, in vigiliis multis,
in fame et siti, in ieiúniis multis, in frigóre
et nuditáte: præter illa, quæ extrínsecus sunt,
instántia mea cotidiána, sollicitúdo ómnium
Ecclesiárum. Quis infirmátur, et ego non
infirmor? quis scandalizátur, et ego non uror?
Si gloriári opórtet: quæ infirmitátis meæ sunt,

Боже, Ти бачиш, що ми не покладаємо на-
дію на жодне з діянь наших; милостиво
подай, щоб ми були захищені від усякої на-
пасті заступництвом [апостола Павла,] На-
ставника народів.

Через Господа нашого Ісуса Христа, Сина
Твого, Котрий з Тобою живе і царює в єдності
Святого Духа, Бог, на віки вічні.

Брати: ви радо терпите безумних, самі та-
кі розумні! Ви терпите, коли вас хтось
невольт, коли хтось об'їдає, коли хтось обди-
рає, коли хтось ставиться до вас ізгорда, коли
хтось б'є вас в обличчя! На сором кажу це, які
то слабкі ми виявилися. Та в чому б там хто
не виявляв сміливости, - говорю мов безум-
ний! - я також можу її виявити. Вони євреї? Я
теж! Вони ізраїльтяни? Я теж! Потомки Ав-
раама? Я теж! Слуги Христові? Говорю нена-
че нерозумний: Я більш від них. Куди біль-
ше в працях, куди більше в тюрмах, під уда-
рами надмірно, у смертельних небезпеках ча-
сто. Від юдеїв я прийняв п'ять раз по сорок
(ударів) без одного; тричі киями мене бито,
раз каменовано, тричі корабель зо мною роз-
бивався; день і ніч перебув я у безодні. У подо-
рожах часто, у річкових небезпеках, у небез-
пеках від розбійників, у небезпеках від зем-
ляків, у небезпеках від поган, у небезпеках у
місті, у небезпеках у пустині, у небезпеках на
морі, у небезпеках від братів неправдивих; у
праці та втомі, в недосипаннях часто, у голоді
та спразі, часто в постах, у холоді й наготі!
Крім інших випадків, моя щоденна настирли-
ва думка - журба про всі Церкви! Хтось слаб-
кий, а я не слабкий? Хтось спокушається, а я

gloriabor. Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui est benedíctus in sácula, scit quod non méntior. Damásci præpósitus gentis Aréte regis, custodiébat civitátem Damascenórum, ut me comprehénderet: et per fenéstram in sporta dimíssus sum per murum, et sic effúgi manus eius. Si gloriári opórtet - non expedit quidem, - véniam autem ad visiónes et revelatiónes Dómini. Scio hóminem in Christo ante annos quatuórdecim, - sive in córpore néscio, sive extra corpus néscio, Deus scit - raptum huiúsmodi usque ad tértium coelum. Et scio huiúsmodi hóminem, - sive in córpore, sive extra corpus néscio, Deus scit: quóniam raptus est in paradísium: et audivit arcána verba, quæ non licet homini loqui. Pro huiúsmodi gloriabor: pro me autem nihil gloriabor nisi in infirmitátibus meis. Nam, et si volúero gloriári, non ero inspiens: veritátem enim dicam: parco autem, ne quis me existimet supra id, quod videt in me, aut áliquid audit ex me. Et ne magnitúdo revelatiónem extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ ángelus sátanæ, qui me colaphízet. Propter quod ter Dóminum rogávi, ut discéderet a me: et dixit mihi: Súfficit tibi grátia mea: nam virtus in infirmitáte perfícitur. Libénter igitur gloriabor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

Пс. 82, 19.14 та Пс. 59, 4б

SCIANT gentes, quóniam nomen tibi Deus: tu solus Altíssimus super omnem terram, *✠* Deus meus, pone illos ut rotam, et sicut stípulam ante fáciem venti.

СΟΜΜΟVÍΣΤΙ, Dómine, terram, et conturbásti eam. *✠* Sana contritiónes eius, quia mota est. *✠* Ut fúgiant a fácie arcus: ut liberéntur elécti tui.

Лк. 8, 4-15

IN illo témpore: Cum turba plúrima convenírent, et de civitatibus properárent ad Iesum, dixit per similitúdinem: Exiit, qui séminat, semináre semen suum: et dum séminat, áliud cécidit secus viam, et conculcátum est, et vólucres coeli comedérunt illud. Et áliud cécidit supra petram: et natum áruit, quia non habébat

не розпалююся? Коли ж треба хвалитися, то я моєю неміччю буду хвалитися. Бог і Отець Господа Ісуса, - благословен вовіки! - знає, що я не говорю неправди. В Дамаску правитель царя Арети стеріг місто дамащан, щоб мене схопити; та мене спущено віконцем у коші з муру, і я втік з його рук. Чи треба хвалитися? Воно й не личить, але я таки приступлю до видінь та до об'явлення Господа. Я знаю чоловіка в Христі, що чотирнадцять років тому, - чи то було в тілі, не знаю, чи то було без тіла, не знаю, Бог знає, - був він узятий аж до третього неба. І знаю, що той чоловік - чи в тілі, чи без тіла, не знаю, Бог знає, - був узятий у рай і чув слова неказанні, яких годі людині вимовити. Таким буду хвалитися, собою ж не буду хвалитися, хіба лиш моїми немочами. А коли я захочу хвалитися, я не буду безумний, бо скажу правду; але я стримуюся, щоб про мене хтось не сказав більше, ніж у мені бачить або від мене чує. А щоб я не загордів надмірно висотою об'явлень, дано мені колючку в тіло, посланця сатани, щоб бив мене в обличчя, щоб я не зносився вгору. Я тричі благав Господа ради нього, щоб він від мене відступився, та він сказав мені: «Досить тобі моєї благодаті, бо моя сила виявляється в безсиллі.» Отож, я краще буду радо хвалитися своїми немочами, щоб у мені Христова сила перебувала.

Градual та тракт

Хай пізнають народи, що Ім'я Тобі – Бог, Ти один Всевишній по всій землі! *✠* Боже мій, зроби їх як колесо, як тростину перед поривом вітру.

Ти, Господи, струсив землю і сколихнув її. *✠* Зціли розколини її, бо вона похитнулася. *✠* Щоб утекли від лица лука, щоб вибавилися вибрані Твої*.

Євангеліє

Того часу, коли зібралася сила народу, і з усіх міст приходили до нього, Ісус сказав їм у притчі: “Вийшов сіяч сіяти своє зерно. І як він сіяв, одне впало край дороги й було потоптане, і птиці небесні його видзьобали. Друге упало на камінь і, зійшовши, висхло, бо вогкості не мало. Інше впало між тер-

humórem. Et áliud cécidit inter spinas, et simul exórtæ spinæ suffocavérunt illud. Et áliud cécidit in terram bonam: et ortum fecit fructum céntuplum. Hæc dicens, clamábat: Qui habet aures audiéndi, audiat. Interrogábant autem eum discípuli eius, quæ esset hæc parábola. Quibus ipse dixit: Vobis datum est nosse mystérium regni Dei, céteris autem in parábolis: ut vidéntes non videant, et audientes non intéllegant. Est autem hæc parábola: Semen est verbum Dei. Qui autem secus viam, hi sunt qui áudiunt: déinde venit diábolus, et tollit verbum de corde eórum, ne credéntes salvi fiant. Nam qui supra petram: qui cum audierint, cum gáudio suscipiunt verbum: et hi radíces non habent: qui ad tempus credunt, et in témpore tentatiónis recédunt. Quod autem in spinas cécidit: hi sunt, qui audiérunt, et a sollicitudínibus et divítiis et voluptátibus vitæ eúntes, suffocántur, et non réferunt fructum. Quod autem in bonam terram: hi sunt, qui in corde bono et óptimo audiéntes verbum rétinent, et fructum áfferunt in patiéntia.

Пс. 16, 5.6-7

РÉRFICE gressus meos in sémitis tuis, ut non moveántur vestígia mea: inclína aurem tuam, et exáudi verba mea: mirífica misericórdias tuas, qui salvos facis sperántes in te, Dómine.

(Читається тихо, після Orate fratres)

ОVLÁTUM tibi, Dómine, sacrificium, vivíficet nos semper et múniat. Per Dominum.

Пс. 42, 4

ІNTROÍVO ad altáre Dei, ad Deum, qui lætíficat iuventútem meam.

СÚPPLICES te rogámus, omnípotens Deus: ut, quos tuis réfícis sacraméntis, tibi étiam plácitis móribus dignánter deservíre concédas. Per Dominum.

Підготовано зусиллями Уна Воє Україна. Джерела перекладів: переклад Біблії о. І. Хоменка, переклад псалмів майстерні "Трипівінець" (співи). Фрази з зірочкою було змінено для відповідності латинському тексту.

нину, і тернина, вигнавши з ним вкупі, його заглушила. Врешті, інше впало на добру землю і, зійшовши, сторицею вродило." Кажучи це, Ісус голосно мовив: "Хто має вуха слухати, нехай слухає." Учні його спитали, що б вона могла значити, оця притча. Він сказав їм: "Вам дано знати тайни Божого Царства; іншим же в притчах, щоб вони, дивлячись, не бачили, і слухаючи, не розуміли. Ось що значить оця притча: зерно це слово Боже. Тії, що край дороги, це ті, що слухають, та потім приходять диявол і вириває геть з їх серця слово, щоб вони не увірували та й не спаслися. Ті ж, що на камені, це ті, що, почувши, з радістю приймають слово, але не маючи коріння, вірують дочасу й під час спокуси відпадають. А те, що впало між тернину, це ті, що вислухавши, ідуть, та клопоти, багатства і життєві розкоші їх душать, і вони не дають плоду. Нарешті, те, що на землі добрій, це ті, що чувши слово серцем щирим, добрим, його держать і дають плід у терпінні.

принесення дарів)

Спрямуй стопи мої по стежках Твоїх, щоб не похитнулися стопи мої. Приклони вухо Твоє і почуй глаголи мої. Яви дивні милості Твої, Ти, Котрий спасаєш тих, що уповають на Тебе, Господи*.

Секрета (молитва над дарами)

Принесений Тобі, Господи, дар, нехай нас завжди живить та оберігає. Через Господа...

Префация Трійці

Спів на Причастя

Яввійду до жертовника Божого, до Бога, що звеселяє юність мою.

Молитва після Причастя

Смиренно благаємо Тебе, Всемогутній Боже: подай тим, котрих Ти насичуєш Твоїми таїнствами, гідно служити Тобі угодним життям. Через Господа...